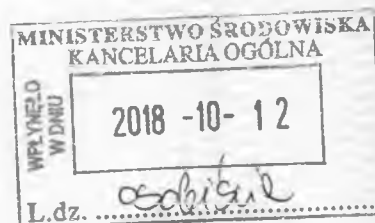

Warszawa, 8 października 2018 r.

RPW/64654/2018 P
Data: 2018-10-12

Szanowny Pan Minister
HENRYK KOWALCZYK
MINISTERSTWO ŚRODOWISKA
Departament Gospodarki Odpadami
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Dotyczy: ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Poz. 1592)

WNIOSEK O NOWELIZACJĘ USTAWY Z DNIA 20 LIPCA 2018 R. O ZMIANIE USTAWY O ODPADACH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW, WZGLĘDNIE O WYDANIE PISEMNEJ INTERPRETACJI PRZEPISÓW

Szanowny Panie Ministrze,

Działając w imieniu członków zrzeszających m.in. firmy prowadzące działalność gospodarczą w zakresie gospodarowania odpadami, po przeanalizowaniu ostatniej nowelizacji ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej zwana: Ustawą Zmienianą), wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz innych ustaw (dalej zwana: Ustawą Nowelizującą) w świetle napływających do nas licznych zapytań budzących poważne wątpliwości interpretacyjne oraz wniosków otrzymywanych od przedsiębiorców w przedmiocie stosowania nowego prawa w kontekście podstawowych zasad prawa (w tym w szczególności zasady określającej zakaz retroaktywności prawa oraz zasady praw nabytych), zwracamy się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o pilne przygotowanie projektu ustawy w przedmiocie nowelizacji wskazanych poniżej przepisów Ustawy Nowelizującej, względnie o wydanie pisemnej

interpretacji kluczowych zagadnień budzących poważne wątpliwości interpretacyjne oraz faktyczne.

Poniżej przekazujemy listę zagadnień, które w ocenie członków Izby wymagają interpretacji lub doprecyzowania.

1. art. 1 pkt 2) lit. a) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 32 ust.1b Ustawy Zmieniającej)

W art. 32 ust.1b Ustawy Zmieniającej wprowadzono obligatoryjne wstrzymanie przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska działalności posiadacza odpadów w przypadku stwierdzenia, że „w okresie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów **została wymierzona po raz drugi administracyjna kara pieniężna** za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów”.

- a) Mając na względzie treść uzasadnienia projektu Ustawy Nowelizującej (wykładnia autentyczna), w której wskazano, że przepis ten ma na celu wykluczenie **takich samych naruszeń (tzw. recydywy)** prosimy o doprecyzowanie czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że dopiero dwie kary, z uwzględnieniem okresu 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym pierwsza decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna, wymierzone przez organ **za tożsame (dokładnie takie samo merytorycznie) naruszenie zezwolenia** na zbieranie lub przetwarzanie odpadów (tj. tego samego punktu zezwolenia) skutkować będą wstrzymaniem działalności? Wykładnia odmienna nie doprowadzi bowiem do wyeliminowania działalności noszącej znamiona recydywy, lecz przyczyni się do wykluczenia z rynku gospodarowania odpadami podmiotów, które w okresie 3 lat otrzymały kary nawet w najniższym ustawowo dopuszczalnym wymiarze za naruszenie innych punktów zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów.
- b) Jednocześnie, z uwagi na brzmienie treści ust. 1 art. 32 Ustawy Zmieniającej, w ocenie Izby, należy doprecyzować ust. 1b Ustawy poprzez wprowadzenie dyrektyw dla organu prowadzącego postępowanie z uwzględnieniem stopnia zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi. Proponowany zapis w swojej obecnej treści wprowadza niemal automatyzm, który może prowadzić do skrajnych decyzji, a te mogą spowodować zamknięcie instalacji niezbędnych z punktu widzenia prawidłowego gospodarowania odpadami (np. w przypadku zebrania niewielkiej ilości odpadów obojętnych lub przekroczenia masy odpadów, które mogą być przetwarzane w danej instalacji), które pozostawały bez wpływu na zdrowie ludzi oraz środowiska oraz bez wpływu dla gospodarki odpadami.
- c) Wnioskujemy także o wprowadzenie do treści ust.1b minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, od której przepis ten znajdowałby zastosowanie. Mając na względzie znowelizowaną treść art. 194 ust.5 Ustawy Zmieniającej, zgodnie

z którym „administracyjną karę pieniężną wymierza się za gospodarowanie odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł”, proponujemy, by przepis ust.1b dotyczył tych przypadków, w których pierwsza administracyjna kara pieniężna została wymierzona w wysokości co najmniej 15.000 zł, a druga w wysokości co najmniej 25.000 zł. Takiej wysokości kary wskazywałyby, że naruszenie miało już charakter istotny, a zatem uzasadniający rozważenie wszczęcie postępowania zmierzającego do wstrzymania działalności posiadacza odpadów.

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

*„Jeżeli w okresie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej w wysokości **co najmniej 15.000 zł** za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów została wymierzona po raz drugi administracyjna kara pieniężna w wysokości **co najmniej 25.000 zł za takie samo naruszenie** polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność tego posiadacza odpadów. **Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, prowadząc postępowanie w przedmiocie wstrzymania działalności kieruje się stopniem zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi. W przypadku, gdy stopień zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi jest znikomy, Wojewódzki inspektor ochrony środowiska umarza postępowanie**”.*

2. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej)

Zgodnie z nowym art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się zaświadczenie o niekaralności **wspólnika**, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

Treść nowego art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej wzbudza wiele kontrowersji w stosunku do wspólników spółek kapitałowych, bowiem wprowadza zasady niezgodne z ograniczeniami wynikającymi z Kodeksu spółek handlowych w stosunku do spółek kapitałowych, tj. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki akcyjnej. Zgodnie z art. 201 i art. 368 Kodeksu spółek handlowych, za prowadzenie bieżącej działalności gospodarczej w przedmiotowych spółkach odpowiadają członkowie zarządu, natomiast członkami zarządu mogą być, zgodnie z art. 18 § 1 Kodeksu spółek handlowych jedynie osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych oraz niekarane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych.

W kontekście powyższego, wnioskujemy o zmianę treści art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmienianej poprzez doprecyzowanie, że chodzi o „**wspólnika będącego osobą fizyczną**”.

Niedokonanie powyższej zmiany w praktyce może uniemożliwić złożenie zarówno wniosku o zmianę dotychczasowego zezwolenia na podstawie art. 14 Ustawy Nowelizującej, jak i w ogóle wykluczyć możliwość złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów wszystkim podmiotom, które działają w ramach grup kapitałowych oraz podmiotom, których współnikiem jest gmina, posiadająca co najmniej dwie spółki komunalne wykonujące zadania własne gminy w obszarze gospodarowania odpadami (np. spółka komunalna prowadząca odbiór i transport odpadów, spółka komunalna zajmująca się zimowym i letnim utrzymaniem miasta oraz spółka komunalna zarządzająca instalacją RIPOK – dla których podmiotem dominującym jest ta sama gmina).

Co więcej, aktualne brzmienie przedmiotowego przepisu wprowadza nieznaną polskiemu prawu odpowiedzialność zbiorową wszystkich organów spółek kapitałowych, począwszy od współników, przez radę nadzorczą aż po zarząd, naruszając podstawowy porządek kompetencyjny oraz zakres wzajemnej odpowiedzialności ww. organów. Z drugiej strony spod obecnej regulacji ustawowej wymykają się związki międzygminne, które tworzone są w drodze porozumienia, zatem nie posiadają współników sensu stricte.

Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie odpowiedzialności osobistej, uwzględniającej jej personalny charakter i możliwość wykluczenia z funkcjonowania na rynku gospodarowania odpadami konkretnych osób fizycznych, które przyczyniają się swoimi decyzjami do szerzenia patologii w branży odpadowej, w tym co do nielegalnego magazynowania odpadów.

Powyższy wniosek jest także zgodny z treścią pisma Ministerstwa Środowiska z dnia 25 września 2018 r. (nr: DGO.VI.022.21.2018.MD) wysłanego do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, gdzie w odpowiedzi na pytanie o zakres podmiotów zobowiązanych do złożenia zaświadczenia o niekaralności, Ministerstwo wskazało, że „zaświadczenia składają wszystkie **osoby** widniejące w KRS”.

Do tożsamego wniosku prowadzi zawarte w art. 42 ust.3a ppkt 3) Ustawy Zmienianej odesłanie do **osób**, o których mowa w pkt 1).

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

„Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

1) zaświadczenie o niekaralności:

*b) **wspólnika będącego osobą fizyczną**, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.”*

3. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej)

Zwracamy uwagę, że aktualnie obowiązująca treść przepisu art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej narusza nie tylko zasadę zakazu retroaktywności przepisów prawa, ale także ogólne zasady dotyczące przedawnienia administracyjnych kar pieniężnych. Ustawodawca w zakresie kar sankcyjnych z zakresu ochrony środowiska przewidział 5-letni okres przedawnienia, liczony jednak od dnia, w którym dana decyzja wymierzająca karę stała się ostateczna. Składanie zatem przez osoby wymienione w treści art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) oświadczeń za okres ostatnich 10 lat jest nieuzasadnione i bezprzedmiotowe.

Co więcej, art. 194 Ustawy Zmiennej odnoszący się do przesłanek administracyjnych kar pieniężnych pojawił się w polskim systemie prawnym dopiero na gruncie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. Zatem składanie oświadczeń odnoszących się do ostatnich 10 lat jest w praktyce niemożliwe.

Należy także zauważyć, że nadużyciem legislacyjnym jest konieczność składania oświadczeń przez osoby, które w chwili, w której decyzja o cofnięciu zezwolenia lub wymierzeniu kary administracyjnej stała się ostateczna, nie pełniły funkcji, które pełnią na dzień składania oświadczenia. Innymi słowy, dyspozycja art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej nie powinna obejmować przypadków cofnięcia zezwoleń oraz wymierzania kar administracyjnych, które nie dotyczyły okresu, w którym osoba zobowiązana do złożenia oświadczenia nie pełniła określonej funkcji w chwili, w której takie cofnięcie stało się ostateczne lub decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.

Mając także na względzie rozdzźwięk czasowy pomiędzy wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej (kara nieostateczna i nieprawomocna) a uzyskaniem przez nią cechy ostateczności oraz uwzględniając konsekwencję ustawodawcy w tym samym przepisie, wnioskujemy o doprecyzowanie, że nie chodzi o wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej, a ostateczność decyzji o wymierzeniu takiej kary.

Kolejna kwestia dotyczy konieczności określenia minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, z którą powiązana była najbardziej daleko idąca sankcja w postaci odmowy wydania zezwolenia. Chodzi w szczególności o zabezpieczenie zniknięcia z rynku gospodarki odpadami podmiotów, które w okresie wskazanym przez ustawodawcę otrzymały kary w znikomych czy wręcz minimalnych wysokościach, co wskazuje na to, że naruszenie, które wystąpiło, było znikome, nie wpływało na zdrowie lub życie ludzi oraz środowisko, a także na cele gospodarki odpadami. Nie sposób bowiem przewidzieć negatywnego wpływu na konkurencję rynkową przypadków, w których z rynku znikną przedsiębiorcy, wobec których wymierzono znikome w stosunku do ich obrotu (udziału w rynku) kary administracyjne. Najdalej idąca sankcja z zakresu prawa administracyjnego powinna być powiązana z najbardziej dotkliwymi karami. Stąd też Izba proponuje określenie w

przedmiotowym przepisie minimalnego progu kary lub procentu kary w stosunku do rocznego przychodu przedsiębiorcy.

Zwracamy także uwagę na sprzeczność pomiędzy dyspozycją art. 42 ust. 3a pkt 5) Ustawy z art. 46 ust. 1 lit. e) Ustawy Zmiennej. Natomiast art. 46 ust. 1e) dotyczący odmowy wydania zezwolenia mówi o trzech karach administracyjnych. Dlatego też proponowana jest zmiana wprowadzenia w art. 42 również limitu trzech kar administracyjnych w celu uniknięcia nieścisłości powstałych na tle wspólnego interpretowania przedmiotowych przepisów, w tym także w kontekście prawidłowości składanych wniosków o wydanie nowych zezwoleń oraz wniosków o zmianę dotychczasowych zezwoleń, o których mowa w art. 14 Ustawy Nowelizowanej.

W świetle powyższego, uwzględniając cel przewidziany przez ustawodawcę z jednoczesnym poszanowaniem podstawowych zasad państwa prawa, wnioskujemy o dokonanie zmiany dyspozycją art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej poprzez nadanie mu brzmienia określonego poniżej.

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

„Oświadczenie wnioskodawcy, że w stosunku do:

a) osoby, o której mowa w pkt 1 lit. a,

b) posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna:

*- w ostatnich **2 latach** nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów”.*

Ewentualnie, o nadanie ww. przepisowi następującej treści:

„Oświadczenie wnioskodawcy, że w stosunku do:

a) osoby, o której mowa w pkt 1 lit. a,

b) posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna:

*- w ostatnich **2 latach** nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wydano ostatecznej decyzji o nałożeniu **co najmniej trzech administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, z czego każda z administracyjnych kar pieniężnych przewyższała kwotę 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego”.***

4. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmiennej)

W pierwszej kolejności zwracamy uwagę na duże prawdopodobieństwo zaistnienia w przedmiotowym przepisie błędu redakcyjnego, który może mieć daleko idące konsekwencje przy wydawaniu zezwoleń i weryfikowaniu treści złożonych wniosków. W obecnym brzmieniu przepisu art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmiennej ustawodawca zastosował podwójne przeczenie, które prawdopodobnie wypacza założony sens legislacyjny „[...] oświadczenie, że współnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów **nie jest lub nie był** współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego w ostatnich 10 latach **nie wydano** ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194”. Już z tej przyczyny przedmiotowy przepis wymaga doprecyzowania na poziomie ustawowym.

Abstrahując od powyżej pomyłki redakcyjnej, ww. przepis wprowadza nieznaną polskiemu prawu zasadę odpowiedzialności zbiorowej wielu podmiotów (w tym grup kapitałowych oraz spółek komunalnych z udziałem gmin), którzy mogli nawet nie mieć żadnego udziału decyzyjnego pozostającego w związku z konkretnym naruszeniem zezwolenia na zbieranie oraz przetwarzanie odpadów popełniane przez dany podmiot. Konstrukcja odpowiedzialności wprowadzonej przez ustawodawcę wykracza daleko poza przepisy Kodeksu karnego oraz odpowiedzialności za zobowiązania administracyjne. Konieczne jest także powiązanie osoby składającej oświadczenie z odpowiedzialnością tej osoby z chwili powstania naruszenia będącego podstawą do cofnięcia decyzji administracyjnej lub ukarania administracyjnymi karami pieniężnymi. Brak takiego związku przyczynowo skutkowego pomiędzy osobą składającą oświadczenie a faktycznym wpływem tej osoby na owe naruszenie, czyni przedmiotowe oświadczenie bezpodstawnym w świetle możliwych konsekwencji prawnych oraz zasad odpowiedzialności za funkcjonowanie osób prawnych.

Ponownie wnioskujemy o zmianę przedmiotowego przepisu poprzez określenie minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, z którą powiązana byłaby najbardziej daleko idąca sankcja w postaci odmowy wydania zezwolenia.

Podobnie, jak w stosunku do art. 42 ust. 3a pkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej wnioskujemy o ograniczenie stosowania dyspozycji art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy wyłącznie do osób fizycznych, które faktycznie odpowiadają za podejmowanie konkretnych decyzji.

Izba, mając na względzie podniesioną w pkt 3 powyżej, wnioskuje także o skrócenie okresu 10 lat do 2 lata, co podyktowane jest zarówno częstymi zmianami

legislacyjnymi w branży gospodarki odpadami oraz zmianami w obrocie gospodarczym.

Ponownie zwracamy także uwagę na niespójność pomiędzy treścią art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmiennej a art. 46 ust. 1e) Ustawy Zmiennej dotyczącego przesłanek odmowy wydania zezwolenia, który odnosi się do trzech karach administracyjnych.

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

„*Oświadczenie, że **będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej prokurentem, członkiem zarządu lub członkiem rady nadzorczej innego przedsiębiorcy, wobec którego w ciągu ostatnich 2 lat** wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów*”.

Ewentualnie. o nadanie ww. przepisowi następującej treści:

„*Oświadczenie, że **będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej prokurentem, członkiem zarządu lub członkiem rady nadzorczej innego przedsiębiorcy, wobec którego w ciągu ostatnich 2 lat** wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub **nie wymierzono co najmniej trzech administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, z czego każda z administracyjnych kar pieniężnych przewyższała kwotę 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego***”.

5. art. 1 pkt 8) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 46 ust. 1a i 1b Ustawy Zmiennej)

Mając na względzie argumentację podniesioną powyżej w treści niniejszego pisma, uprzejmie wnioskujemy - w celu zachowania spójności i konsekwencji całej regulacji – o skrócenie okresu 10 lat, o którym mowa w aktualnym brzmieniu ust.1a oraz 1b do lat 2.

6. art. 1 pkt 8) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 46 ust.1b Ustawy Zmiennej)

Uwzględniając treść proponowanych przez Izbę zmian do treści oświadczeń stanowiących załączniki do wniosku o wydanie zezwolenia, o których mowa w art. 42 ust.3a-3c Ustawy Zmiennej, na zasadzie konsekwencji legislacyjnej, wnioskujemy o dokonanie zmiany dyspozycji art. 46 ust.1b Ustawy Zmiennej poprzez nadanie mu następującego brzmienia:

„Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli **będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku, do którego wydano ostateczną decyzję, o której mowa w art. 47 ust.2, a nie minęły 2 lata od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna**”.

7. art. 1 pkt 8) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 46 ust.1e pkt 1) lit. a) i b) Ustawy Zmieniaanej)

Stosując zasadę związku przyczynowego pomiędzy składanymi wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia oświadczeniami a konsekwencjami prawnymi określonymi przez Ustawę Zmieniaaną w stosunku do treści przedmiotowych wniosków oraz zasadę pewności praw i proporcjonalności sankcji do popełnionego czynu, uprzejmie wnioskujemy o dokonanie zmiany art. 46 ust.1e pkt 1) lit. a) i b) Ustawy Zmieniaanej w zakresie obligatoryjnej przesłanki odmowy wydania zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osoby prawnej poprzez nadanie mu brzemienia określonego poniżej. Zwracamy także uwagę, że pozostawienie ww. przepisu w aktualnym brzmieniu może doprowadzić do zaburzenia konkurencji na rynku właściwym poprzez wykluczenie (z uwagi na odmowę wydania zezwolenia) z rynku całych grup kapitałowych.

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:

1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli trzykrotnie, w terminie **2 poprzednich lat** od dnia złożenia wniosku:

a) **będący osobą fizyczną** wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191 - **w wysokości co najmniej 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego,**

b) wymierzono mu ostateczną administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, **z czego każda z administracyjnych kar pieniężnych przewyższała kwotę 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego,**

2) przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli trzykrotnie, w terminie **2 poprzednich lat** od dnia złożenia wniosku:

a) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art.

189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191 - w wysokości co najmniej 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego,

b) wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194 - z czego każda z administracyjnych kar pieniężnych przewyższała kwotę 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego.

8. art. 14 ust.2 pkt 4) i pkt 5) Ustawy Nowelizującej

Mając na względzie jedną z podstawowych zasad prawa, jaką jest zakaz retroaktywności prawa, charakteryzujący się m.in. niemożnością ustanawiania przepisów prawnych, które wiązałyby skutki prawne ze zdarzeniami prawnymi mającymi miejsce w przeszłości (tj. przed dniem wejścia w życie danego aktu normatywnego), z jednoczesnym uwzględnieniem zasady zaufania obywatela do państwa oraz obowiązującego porządku prawnego, wnioskujemy o pilne dokonanie zmiany art. 14 ust.2 pkt 4) oraz pkt 5) Ustawy Nowelizującej poprzez wprowadzenie cesusu czasowego, do którego ostateczna decyzja o cofnięciu zezwolenia się odnosi oraz cesusu czasowego, do którego odnosi się wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 tej ustawy.

Dodatkowo, z uwagi na ewidentną sprzeczność pomiędzy art. 14 ust.2 pkt 4) oraz pkt 5) Ustawy Nowelizującej a art. 46 ust.1 lit. e) Ustawy Nowelizującej, proponujemy dokonanie zmiany ww. przepisu art. 14 poprzez nadanie mu treści zaproponowanej poniżej.

Proponowana treść zmienionego przepisu lub wykładni stosowania przepisu:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów dołącza:

- 4) oświadczenie, że w stosunku do posiadacza odpadów będącego osobą:
 - a) fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,
 - b) prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna

– nie wydano, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1 ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub w tym okresie nie wymierzono, na podstawie decyzji ostatecznych, co najmniej trzech administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194 tej ustawy, z czego każda z administracyjnych kar pieniężnych przewyższała kwotę 25.000 zł lub 10% rocznego przychodu przedsiębiorcy ukaranego.

- 5) *oświadczenie, że wspólnik będący osobą fizyczną, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie jest lub nie był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku, do którego w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1 wydano decyzję lub wymierzono, na podstawie decyzji ostatecznych, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w pkt 4”.*

Mając na względzie rangę powyższych wniosków, uprzejmie prosimy o możliwe pilne przeprowadzenie nowelizacji ustawy o odpadach, względnie o dokonanie pilnej interpretacji wskazanych powyżej przepisów prawa, co pozwoli na dostosowanie się przedsiębiorców do nowych wymogów gospodarowania odpadami w przewidzianym przez ustawodawcę okresie przejściowym.

Z wyrazami szacunku,